

[Ministeren for handel, industri og søfart.] smule tid — det skal ikke blive ret megen — til at gå ind på den betænkning, partiet venstre har afgivet, og som vel skal forsøge at give en motivering for den holdning, partiet har indtaget.

Der refereres i begyndelsen af betænkningen nogle tal vedrørende Danmarks import i 1949. Allerede i går blev det påtalt af socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. Einer-Jensen, at disse tal var blevet benyttet offentligt, idet de udtrykkeligt er leveret til udvalget med påtegningen „Fortroligt. Må ikke trykkes.“ Hvorfor er disse tal nu fortrolige? Det ærede medlem hr. Axel Kristensen sagde, at det kun var rimeligt, at det høje ting og offentligheden blev bekendt med disse tal, men forklaringen er den såre let forståelige, at disse tal udgør en rent foreløbig skitse, der overhovedet ikke er moden til offentliggørelse. Denne skitse antyder en importforøgelse i 1949 på 25 pct. i forhold til 1948 i værdi, men altfor mange af de faktorer, der har været taget i betragtning for at beregne dette tal, er endnu ganske usikre, og det ville være meget ulykkeligt, hvis forretningslivet nu sætter sine forventninger i vejret i henhold til denne rent foreløbige skitse.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til meget kraftigt at understrege, hvor foreløbig skitsen er, at det er et skøn, der sikkert skal laves om adskillige gange, og at man må fraråde erhvervslivets folk, at de tilrettelægger deres dispositioner for det nye år på grundlag af disse tal, som det efter ministeriets mening overhovedet ikke var forsvareligt at offentliggøre.

Nu er tallene altså sluppet ud, og det ærede medlem hr. Axel Kristensen siger, at det beror på en fejltagelse fra hans side, at han ikke har gjort det bevidst, og det må vi naturligvis tro på, men jeg tvinges nu til at tilføje, da det ærede medlem så ofte har erklæret, at han ikke nærer tillid til mig, at dette lille uheld fra det ærede medlems side ikke just vil virke i retning af at styrke min tillid til det ærede medlem.

Disse tal, der altså er løbet det ærede medlem i pennen ved en fejltagelse, benyttes af det ærede medlem til økonomiske ræsonnementer. Spørgsmålet er, om det økonomiske ræsonnement i venstres mindretalsbetænkning ikke i ligeså høj grad beror på en fejltagelse, som offentliggørelsen af tallene selv gjorde det. Ræsonnementet går ud på, at denne forøgelse af importen bringer den op på samme størrelse som i 1938. Det er i og for sig rigtigt, forudsat

at tallene holder, hvad ingen kan garantere for. Men det tilføjes, at denne importforøgelse sammen med andre forhold bevirker, at afviklingen af de fleste indgreb nu faktisk vil kunne realiseres. Dette er ikke direkte ordlyden af det, der bliver sagt, men det kan vel nogenlunde opfattes som meningen med det.

Efter min mening foreligger der her et fejlræsonnement, der på usædvanlig klar måde karakteriseres af den overfladiskhed, der normalt præger det ærede medlems økonomiske tankegang. Det konservative partis ordfører, det ærede medlem hr. Aksel Møller, har allerede i går nævnt nogle grunde for, at det ræsonnement, der her gøres, er galt, og jeg skal forsøge at føje nogle flere til.

Man kan ikke af den omstændighed, at vi i 1949 måske har chancer for at få en indførsel af samme størrelse, som vi havde i 1938, slutte, at nu er tilstandene ligesom i 1938, og at erhvervslivet kan lades ligeså frit som i 1938. For det første må man regne med, at der er en tendens til et langt større forbrug i 1949 end i 1938, først og fremmest af den grund, at befolkningen siden 1938 er vokset med ca. 10—11 pct., for det andet af den grund, at der for befolkningen er opsamlet en kolossal underforsyning på en række områder, som endnu langt fra er dækket, for det tredje af den grund, at der i øjeblikket er en meget høj beskæftigelse her i landet, jeg vil tro den største, der nogensinde har været i hele Danmarks historie; det må nødvendigvis tendere i retning af et mindre forbrug, når arbejdsløsheden er så relativt stor som den, man endnu havde i 1938. Endelig har der hidtil været en mindre opsparring, end vi havde før krigen, men tendensen er heldigvis ved at vende, så vi regner med i 1949 at få en opsparring op imod det normale; men fuld sikkerhed for, at dette mål nås, har vi ikke. Dette er altså fire grunde til, at forbruget tenderer mod at blive større i 1949 end i 1938.

Ved siden af denne tendens til større forbrug er der også en tendens til større investering, og den politik, man fører fra regeringens side, går i retning af at stimulere til større investering. Dels kan jeg henvise til langtidsprogrammets investeringsplaner; de investeringsmål, der her opstilles, har vundet alt overvejende tilslutning på rigsdagen, ligesom de har det i erhvervslivet. Desuden vil man i eksporten mærke en større efterspørgsel efter investeringsgoder, end tilfældet var i 1938, og